

Placzič mi sa to niczo nesmjiejesch. Tenož
mojej czeledzi możesch kóžde ljetu njeschto
dacž, so s wjazy lubošju do dźiela dže.
Hdžež so 120 kóřow hótowe scžini, tam
so jich wóšomnacze tež hischcze pschewine."

Masch stary wotmolwi: "" Do teho
rad swolam. Ja chzu radšjo wot twojeje
lubošje wotwišowacž, hacž wot Handrijo-
weho prawocžucža. Tak dolho hacž mam
s nim cžinicž, pschekora tola kónz nima.""

Schołta na to Handrijeje prajicž da,
so netreba wjazy na Michalowe polo
myšlicž, so budže beš neho wobstarane.

Ruby cžitarjo! ,Kajkiž je koreń, tajki
je wuforeń.' Handrij bu žalostnje křto-
stany. Schtóž so s nim seńdže, rycžesche
s nadwojakimi słowami. Sapocža-li wón
wo woranju, dha riekasche: ,Ty', kiž
pschezo tak posdžje worasch, ,budžesch tak
wele naworacž, so nebudžesch móž sawłó-
cžicž.' Pichindže-li wón na wušyw, dha
prajachu: Kola je wschelaka; hdžež křu-
dobka steji, tam niczo nerošze, byrnjecž
tam najljepscheho šymenja našyl. Po-
dótkny-li wón wedro, dha so jemu wot-
molwi: Sa mlode wschať móžemy tež ras-
frupobiczje pschjetracž; hdyž pať njefoho